

8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' (Γ' ΛΟΥΚΑ)

Πελαγίας όσίας (†457). Πε λαγίας τής παρθενομάρτυρος (†303),
Ταϊσίας τής πρώην πόρνης.

Ἦχος α'. Ἐωθινόν ζ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{\zeta}{\eta}$ Πα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{\delta\zeta}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{\rho}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{\delta\zeta}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{\rho}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων

και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

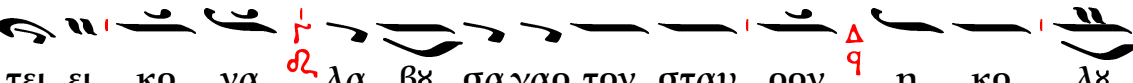
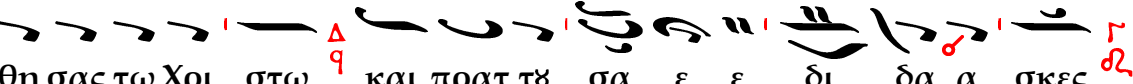
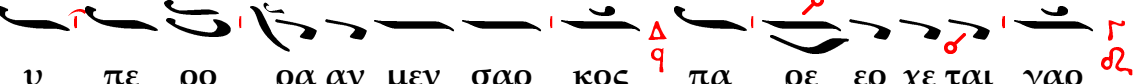

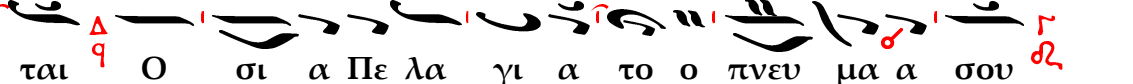
μα $\frac{\Delta}{\delta\zeta}$ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμωτην ζωην δι α του το αι δυ να α $\frac{\gamma}{\delta}$

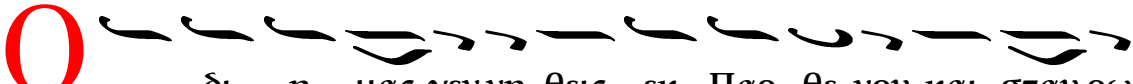
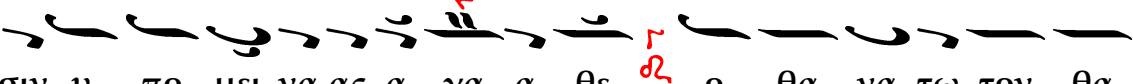

 μεις των ουρανων εβων σοι ζωοδοοτα

 δοοξατη αναστασει σου Χριστε δοοξατη

 βασιλει σου δοξατη οικονομια σου μονε

 φιλανθρωωπε

Δόξα. Τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Εν σοι Μητερα κριβως διεσωθητο κα

 τειει κονα λαβσα γαρ τον σταυρον η κονλθ

 θησας τω Χριτω και πραττσα εε διδασκες

 υπεροραν μεν σαρκος παρερχεται γαρ

 επι μελει σθαιδε ψυχης πραγματος αθαα να

 τσ διο και μετα Αγγελων συναγαλλε

 ται Οσια Πελαγια το οπνευμα σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδιη μας γεννηθεις εκ Παρθενου και σταυρω

 σιν υπομεινας αγαθε ο θανατω τον θα

 να τον σκυλε ευσας και εγερσιν δειξαςως Θεος μη πα

ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου ρει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠδῆς Κε - ρ

Τον τα φον σου Σω τηρ ζρα τι ω ται τη ρον τες νε
κροι τη ασ τρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λθ ε
γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α
να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
ντι εκ τα φθ και μο νω Θε ω η μων

Δόξα.

Σταν ρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτιρ μον εν
μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα το
κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα

να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι
οι του Α δου συ συν η η γει ρας τς απ αι ω
νος θα νονταςως μο νος φι λανθρωπος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος 4 Πα φ

Τ ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
δικαι ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ουρα
νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι
κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου
δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κς ς
σς

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος 4 Πα φ

Γ υ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι
αι και αγ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α με ναι

ε τρεμον ο τα φος ε ξη στραπτε ζω ην το θα αυ
μα κα τε πληττεν αυτας δια του το α πελθου
σαι τοις μαθηταις εκηρυττον την ε γερσιν τον Α δην
ε σκυλευσε Χριστος ως μο νος κραταιος και δυ να
τος και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα
κρι σε ως φο βον λυ σασδυ να α μει Σταυρου

Δόξα.

Ετω Σταυρω προσηλωθεις η ζω η των απαν
των και εν νε κροις λο γισθεις ο α θα νατος Κυ ρι ος
α νεστηστροι η μερος Σω τηρ και η γει ρας Α δαμ
εκ της φθορας δια του το αι Δυ να μεις των ου ρα
νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα δο ξα τοις σοις πα
θημα σι Χρι στε δο ο ξα τη Α να στα σεις ου δο
ξα τη συ γκα τα βα σεις ου μο νε φι λα αν θρωω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ᾠχος ᾠ Κε ϑ

Μ α ρ ι α το σε πτον του Δε σπο του δο χει ον α
να στη σον η μας πε πτω κο τας εις χα ος δει
νης α πο γνω ω σε ως και πται σμα των και
θλι ι ψε ων συ γαρ πε ε φυκας α μαρ τω λων σω τη
ρι α και βο η θει α και κρα ται α προ στα σι α
και σω ζεις τους δουλους σου

Εὐλογητάρια σύντομα, ᾠχος ᾠ Κε ϑ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ
Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυροφοοροι γυναικες μετα μυρων
ελθσαι προς το μνημα σου Σωτηρ εν η χριστον
το Αγγελειλα προσευτα ασφθεγγο με εντι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε ως Θεος
γαρ εξα νεεστη τμνη η μαατος

Δοξα Πατρι και Υιου και Αγιου Πνευμα
τι

Προσκυνουμεν Πατερα και τον τριστον
Υιον τον και το Αγιον Πνευμα την αγιαν
αν Τριαδα εν μια τη ουσια συντοις
Σερα φειμ κραζοντες το Αγιος Αγιος Α
γιος ει Κυριε

Και νυν και αι και εις τας αιωνων
αιωνων αμην

Ζωοδοοτην τε κτισα ελυτρωσω Παρ
θε εν τον Αδαμα μαρτιας χαρμονην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σσ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρω ω ποσ ^υ₉

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη λϑ
 ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη
 λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ο ος ^υ₉

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
 κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
 Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
 ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
 α σσ ^υ₉

T ω ω ω ω ν A α γγε ε ε λω ω ν ο δη η
 η μοσ ^{ν'}₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ^{ν'}₂₂ ε εν νε ε
 κροι οι οι οισ λο γι σθε ε ε εν τα ^υ₉ τϑ θα να

τϷ Ϸ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα και αι συν ε ε α αυ
τω ²² το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα ⁹
και εξ α δϷ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α ντα ⁹

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϷ ⁹

Tι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ⁹ συμ πα θως
τοι ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κι ρ να α α α τε ⁹ ο ο α στρα α α πτων ²²
εν τω τα φω α α γγε ε λος ²² προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ⁹ ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ⁹ ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τϷ
μνη η η μα α α α τος ⁹

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Λ ι ι α αν πρω ω ω ι μν ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σθ θ θ θη νο λο γθ θ θ θ σαι αλλ ε πε
στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε θρη η νθ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει πα α α α τε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες με τα μν ρων ελ θθ θ θ σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ^u₉ ε νη
χ⁸ υ ντο Α γγε ε ε λ^v₂₂ προς αυ τας φθε γγο
με ε ε ν⁸ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε^u₉ ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τ⁸ μνη η η μα α α α
τος^u₉

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι^u₉

Π ρο ο ο ο σκυ υ ν⁸ υ υ με εν Πα τε
ε ε ρα^v₂₂ και τον τ⁸ τ⁸ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ευ μα^u₉ τη η η ην
Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

υ σι ι ι α^v₂₂ συν τοις Σε ε ρα α φιμ^v₂₂ κρα α
ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος^u₉

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε^u₉

Κ αι νυ υ υν και α α ει^v₂₂ και εις τ⁸ς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ^υ₉

Z ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κσ ς ς

σα ^υ₂₂ τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ^υ₉ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ^υ₂₂ α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ^υ₉ ρευ σα ντα α ζω ω ης ^υ₂₂

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ^υ₉ ο εκ

σς ς ς σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω ποσ ^υ₉

A λλη λς ι α Α λλη λς ς ι ι α Α

λλη λς ς ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος ^υ₉

Τὸ τρίτον.

A λλη λς ι α Α λλη λς ς ι ι α Α

λλη λς ς ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος ^υ₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος α'.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο
δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω $\frac{4}{9}$

Τ οισ ε ρη μι κοις α πανστος ο θει ος πο θος εγ
γι νε ται $\frac{4}{9}$ κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος $\frac{4}{9}$

χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι $\frac{4}{9}$ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην $\frac{4}{9}$

Α γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα
τρι προ πει α μα και Υι ω $\frac{4}{9}$ δι α του το α σω
μεντη τρι α δι μο νο κρα το ρι α $\frac{4}{9}$

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ις τα ορη των σων υψωσας με νομων ^Δ α

ρε ταις εκ λαμπρυνον ο Θεος ινα υμνωσε ^π 9

Δ ε ξια σου χειρι λαβων συ λο γε φυ λα ξον

με φρουρησον ^Δ μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι

ας ^π 9

^χ **Δ** ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων ^χ

αι ω νων α μην ^Δ

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει

ται ^Δ πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ^π ι σο σθε

νε ες γαρ ε στι Πατρι και Λο γω ^π 9

Ἀντίφωνον Γ΄

Ε πι τοις ειρη κοσι μοι ο δευ σω μεν εις

τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου ^Δ ευ φρανθη μου το πνευμα

συ γχαι ρει η καρ δια ^π 9

Επι οικον Δαβιδ φοβος με γας εκει γαρ
θρονων εκθεν των κριθηησονται α πασαι
αι φυλαι της γης και γλωσσαι

Χ Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι και νυν και αι και εις τους αιωνων
αιωνων α μην

Αγιω Πνευματι τιμην προσκυνησιν δοξαν
και κρατος ως Πατρι τε αξιον και τω Υιω ωδει προ
σφερειν μοναρχαρεσιν η Τριας τη φυυσει αλλ
ου προσωποις

Τὸ Προκείμενον.

Νυν αναστησομαι λεγει Κυριος θησομαι
ενσωτηριω παρησιασομαι εν αυτω

Στίχος α'. Σωσον με Κυριε οτι εκλελοιπεν οσιος, οτι ωλιγώθησαν
αί ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Νυν αναστησομαι λεγει Κυριος θησομαι
ενσωτηριω παρησιασομαι εν αυτω

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον,
δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι εν
 Σω τη ρι ωπαρρη σι α α σομαι εν αυ τω ω ω ω ^π

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι - θ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ^{ζ'} πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον ^Δ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ζ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 1-10).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτ' σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς: Ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἔλθων πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, *** τὸν μόνον ἀναμάρτητον. *** Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν *** καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν *** ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· *** σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, *** ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, *** τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. *** Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν *** τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· *** ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ *** χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. *** Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, *** ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *** Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, *** θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.**

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμών σου ἔξαιψον τὸ ἀνομήμα μου

Επιπλέον πλυνόν με ἀπο τῆς ἀνομίαι

ας μου **Δ** και ἀπο τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισον

με

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω **Δ** και

ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παν

τος **Δ**

Σοι μὴ νόησεν ἡ μαρτυρία σου **Δ** και τὸ πονηρὸν ἐ

νώπιόν σου ἐποίησά **Δ** ὅπως ἀδική

σωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου **Δ** και νικήσῃς ἐν τῷ κρινεσθαι

σε

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνηλθὼν **Δ** και ἐν ἀ

μαρτυρίαις ἐκίσσησέ με ἡ μητέρα μου **Δ**

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησάς **Δ** τα ἀ

δύλακα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς

μοι **Δ**

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας σ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
 να

Α πο σρε ψον το προ σω πον σα πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μυ
Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

μυ
Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευμα τιηγεμονικωστηριξον

με
Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγει την αινεσιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σχητην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χης και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ^ζ Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα
θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

^Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μη

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μηναίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς

Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσεῖληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγῆ· χαῖρε ἡ κλιμαῆ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Πόθῳ γεραίρω τὴν σοφὴν Πελαγίαν.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου.

ᾠδὴ α'. ᾠδὴ δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προθεῖσα, ὡς πανδαισίαν σήμερον, τὴν θείαν μνήμην αὐτῆς, τῇ οἰκουμένη πάσῃ μυστικῶς, Πελαγία προτρέπεται, κατατροφῆσαι ἅπαντας, τῶν ἐδεσμάτων τῶν ἀγώνων αὐτῆς.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ πόθος, ὁ ὑπὲρ πᾶσαν ἔφεσιν, ἐν τῇ ψυχῇ σου σεμνή, κατωκηκῶς ἐπύρσευσε τὸν νοῦν, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Πνεύματος, ἀνάψας σὲ ἐφώτισε, καὶ τῶν παθῶν τὴν ὕλην ἔφλεξεν.

Δόξα.

Θαλάσσης, τῆς ἀμαρτίας κλύδωνα, ὑπεκφυγοῦσα σεμνή, τῷ γαληνῷ λιμένι τοῦ Χριστοῦ, Πελαγία προσώρμισαι· διὸ τῇ μετανοίᾳ σου, ἐπεκληρώσω τὸν Παράδεισον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γαλήνη, τῶν ἐν τῷ βίῳ ἄχραντε, χειμαζομένων βροτῶν, καὶ ἀσφαλῆς καὶ ἄγκυρα στερόρα, καὶ λιμὴν καὶ κυβέρνησις, αὐτὴ ὑπάρχεις πάντοτε, χειραγωγοῦσα καὶ διέπουσα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠυδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἡμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Εὐφροαίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνέπτῃς εἰς οὐρανοῦς, ἢ τοῦ Χριστοῦ περιστερὰ πτέρυξι, τῆς ἐγκρατείας σαυτῆν, πόνοις τε πολλοῖς ἀνυψώσασα.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλύος τῆς τῶν παθῶν, σὺ τὸ δυσῶδες τῷ Χριστοῦ ὕδατι, ἀποσμηχθεῖσα σεμνή, μύρον Πελαγία ἐδείχθης αὐτῷ.

Δόξα.

Ῥομφαία τῷ πονηρῷ, θανατηφόρος ἀληθῶς γέγονεν, ἢ πρὸς Θεόν σου σεμνή, ἔμπυρος ἀγάπη καὶ ἔφρσις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς δρόσος ἐωθινή, ἢ εὐφροσύνη σου Ἀγνή στάζουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων σβεννύει αἰί.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μετανοίας τῇ δρόσῳ τὴν τῶν παθῶν, ἀποσβέσασα φλόγα τὴν σεαυτῆς, ζωὴν ἀνατέθεικας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρί σου· διὰ τοῦτο κόσμον, φυγοῦσα ἐμόναςας, ἐν ἐρήμῳ βίον, Ἀγγέλων ζηλώσασα· ὄθεν σοῦ τὸ τέλος, μετὰ δόξης μεγάλης, θεόθεν τιμώμενον, ἐπεγνώσθη τοῖς πέρασι, Πελαγία πανένδοξε. Πρέσβευε Χριστῷ

τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὄρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἔχων σε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀπαύστως ἰκέτευσεν, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν Πανάγιον τόκον σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος α΄. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠὲ δόκησε, πρῶταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· *Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας τῆς ἀπὸ ἐταιρίδων. (†457)

Στίχ. Αἴσχους πλυθεῖσα, καὶ λιποῦσα τὸν σάλον,

Πρὸς ὄρμον ἤκει οὐρανοῦ, Πελαγία.

Ὅγδοάτῃ ὑπάλυξε βίου πέλαγος Πελαγία.

Αὕτη ἡ Ἁγία ὑπῆρχεν ἐπὶ Νουμεριανοῦ βασιλείως, ἐκ πόλεως Ἀντιοχείας, ταῖς ὀρχήστραις καὶ ταῖς θεατροκοπίαις σχολάζουσα· καὶ παλλακευομένη τῇ πόλει καὶ συνάγουσα ἐκ τῆς πονηρᾶς ταύτης ἐργασίας πλοῦτον ἄπειρον. Αὕτη κατηχηθεῖσα παρά τινος Νόνου ἐπισκόπου, ἀγίου ἀνδρός, καὶ θερμῶς μετανοήσασα καὶ βαπτισθεῖσα, ἀποβάλλεται πάντα ὡς σκύβαλα· καὶ περιβαλομένη τρίχινα καὶ εἰς ἄνδρα μετασχηματισθεῖσα καὶ λαθοῦσα,

κατέλαβε τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν· καὶ ἐγκλείσασα ἑαυτὴν ἐν κελλίῳ, τὸ
λειπόμενον τῆς ζωῆς θεαρέστως ζήσασα, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Πελαγίας τῆς
παρθένου. (†303)**

Στίχ. Κρημνῶ φυγοῦσα κρημνὸν αἰσχύνης μέγαν,
Κρημνεῖς τὸν ἐχθρὸν εὐφυῶς Πελαγία.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, γένους ἐνδόξου. Μαθὼν δὲ ὁ
ἄρχων τῆς ἐκεῖσε πόλεως, ὅτι χριστιανή ἐστίν, ἀπέστειλε στρατιώτας τοῦ
κρατῆσαι αὐτήν· οἱ δέ, ἀπελθόντες, περιεκύκλωσαν τὸν οἶκον αὐτῆς,
βουλόμενοι ἀρπάσαι αὐτήν. Ἡ δὲ Ἁγία, μαθοῦσα τοῦτο, ἠτήσατο μικρὸν
περιμεῖναι· τῶν δὲ πεισθέντων, σᾶσα πρὸς ἀνατολάς, ἐν ᾧ τόπῳ εἰώθει
προσεύχεσθαι, ἀνατείνασα τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄρασα εἰς τὸν
οὐρανόν, προσηύξατο ἐπὶ πολὺ πρὸς Θεὸν μὴ παραδοθῆναι τοῖς
στρατιώταις, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀγνήν καὶ ἱερεῖον ἄμωμον. Ταῦτα
εἰποῦσα καὶ σεμνῶς αὐτὴν περιστείλασα, ἐκρήμνισεν ἐκεῖθεν ἑαυτήν, καὶ
οὕτω τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ταϊσίας τῆς πρώην πόρνης. (δ'
αἰ.)**

Στίχ. Ἐκ τοῦ ρύπου σημηθεῖσα τῆς ἀσωτίας,
Φαιδρὰ πρόσεισι τῷ Θεῷ Ταϊσία.
Πόρνη ἢ τὸ πρὶν ἀγάλλου Ταϊσία,
Ἦλθες γὰρ εἰς φῶς διὰ τῆς μετανοίας.
Εἰς τὴν οὐρανῶν προήχθης Βασιλείαν,
Ἔργων ἐκ φθορᾶς φυγοῦσα Ταϊσία.
Ὅγδοάτῃ γῆν φθαρτὴν λιποῦσα Ταϊσία,
Στέφει τῷ λαμπρῷ ἐστέφθης ἀφθαρσίας.

Αὕτη ἐκ παιδὸς παρὰ τῆς ἰδίας μητρὸς ἐργαστήριον κατέστη τοῦ διαβόλου.
Παρὰ δὲ Παφνουτίου τοῦ Σιδωνίου ἀγρευθεῖσα καὶ τελείαν πληροφορίαν
λαβοῦσα, ὅτι ἔστι μετάνοια, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ τοῖς δεομένοις
διανείμασα, λιτρῶν ὄντα τετρακοσίων καὶ ἑαυτὴν ἐγκλείσασα ἐν τινι κελλίῳ,
καὶ δακρῦουσα καὶ στεναζοῦσα ἐκ βάθους καρδίας, ἔλεγεν· Ὁ πλάσας με
ἐλέησόν με. Ἐν τούτοις διετέλεσεν ἔτη τρία· ἐκεῖθεν δὲ ἐξελθοῦσα κελεύσει
τοῦ Ἀββᾶ, μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας ἐτελειώθη.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου,
ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς Κρήτης. (β' αἰ.)**

Στίχ. Εὐαγγελίου ῥητορεύσας τὸν λόγον,
Πλείστους ἐρρύσω τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Βενεδίκτης
(Benedicta), τῆς ἐν Ἀλαουδάνῳ (Alaudanum, Laon) τῆς Γαλλίας.
(†262)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Παλατίας καὶ
Λαυρεντίας, τῶν ἐν Φίρμῳ (Firmum Picenum, Fermo) πλησίον
τῆς Ἀγκῶνος ἐν Ἰταλίᾳ. (†302)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Κεῦνας (Keyne, Ceinwen),
ἐρημιτίσσης ἐν Κορνουάλλῃ. (ε' αἰ.)**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Εὐόδου (Evodus), ἐπισκόπου Ῥοτομάγου (Rotomagus, Rouen) ἐν Γαλλίᾳ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Γράτου (Gratus), ἐπισκόπου Καβιλλόνου (Cabillonum, Châlons-sur-Saône) ἐν Γαλλίᾳ. (~†652)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Βαδίλου (Badilo), ἡγουμένου μονῆς ἐν Λεούζη (Leuze-in-Hénau) τοῦ Βελγίου. (~†870)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πέτρου ἐν Σεβίλλη τῆς Ἰσπανίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀγαπίου (Amor), ἐρημίτου καὶ νέου κτίτορος τοῦ ἀββαείου Βίλζεν (Munsterbilzen) ἐν Βελγίῳ. (θ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Τριδουάνας (Triduana), ἀσκησάσης ἐν Ῥέσταριγ (Restalrig) ἐν Σκωτίᾳ. (η' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰβίγου (Iwig), ἱεροδιακόνου ἐν Λινδισφάρνη (Lindisfarne) τῆς Ἀγγλίας. (~†690)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, ἀρχιεπισκόπου Νόβγοροδ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1232)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐκ Προύσης.

Στίχ. Δένδρω κρεμασθεὶς ὁ κλεινὸς Ἰωάννης,
Δένδρου τῆς ζωῆς τρυφᾶ ἐν Παραδείσῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δοσιθέου, ἡγουμένου Βερχνεόστροβ πλησίον τοῦ Πσκῶφ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1482)

Στίχ. Εἰρηνικῶς, Δοσίθεε, ἐκοιμήθης,
Καὶ ὡς ἐπόθεις συνήφθης τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Τρύφωνος, ἀρχιμανδρίτου Βυάτκας ἐν βορείῳ Ῥωσίᾳ. (†1612)

Στίχ. Πολλὰ παθὼν ἐν τῷ βίῳ, πάτερ Τρύφων,
Νῦν καθωρμίσθης ἐν γλυκεῖ Παραδείσῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιόμαρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Ἰβηροσκητιώτου, ἀθλήσαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει. (†1814)

Στίχ. Τὸν Ἰγνάτιον ἄλλον ὡς ἄστρον βλέπω,
Ἐκ γῆς φαινὸν εἰς πόλον δι' ἀγχόνης.

Ἄσκιος, Ἰγνάτιε, ἡγωνισμένος,
Μαρτύρων ἠξίωσαι τιμῆς ἀθλήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, σύναξις τῆς σεπτῆς εἰκόνας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς καλουμένης Κόλαινας, ἄπειρα καὶ ἐξαίσια θαύματα τελοῦσης.

Στίχ. Κόλαινας τιμῶ τὴν πάνσεπτον εἰκόνα
Μέγαν θησαυρὸν τῆς νήσου Σαλαμῖνος.
Ὅγδοάτη Μητρὸς Θεοῦ ἡ θεὰ ἐν εἰκόνι,
τιμᾶται ρεῖθρα ἄπειρα προχέουσα θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως (1949) τῆς τιμίας κάρας τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας τῆς Τηνίας. (†1834)

Ἔτι δὲ καὶ ἡ προσκύνησις τῆς ἱερᾶς εἰκόνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐπιλεγομένης Κυρίας τῶν Ἀγγέλων, ἐν τῇ μονῇ Κεχοβουνίου νήσου Τήνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ τῶν Λημνίων νῆσος ἄγουσα τὰ ἐλευθέρια ἑαυτῆς, τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ πολιούχου αὐτῆς μάρτυρος Σώζοντος, οὗ ταῖς φιλαδέλφους δεήσεσι καμφθεὶς ὁ πολυεὐσπλαγχνος Κύριος ἐξεδίωξε τὰ τῶν Ἀγαρηνῶν στίφη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. (1912)

Στίχ. Σώζοντα μέλπει ᾠδὰς Λῆμνος ὡς ῥύστην,
Ἐκ συμφορῶν καὶ ἀλλοθρήσκων δουλείας.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ᾠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξομαι τη βασι
λι δι μη τρι και ο φθη σομαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σωγη θε μενος ταυτηστα θαυ μα τα

ᾠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γας Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α ςον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νσ ς σαρ κω σε ως σσ τσ υ ψι
 στσ ο ο προ φητης Αβ βα κσμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σσ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

E ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σσ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οισ υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ς'

T ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λεν τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ο ^{B8}υκ ε λα α τρεευσαν ^πτη κτι σει οι οι θε ο
φρονες ^βπα ρα τον κτι σααν τα ^βαλ λα πυ ρο ος
α πει λην ^βαν δρει ως πα τη σαντες ^Δχαι ροντες ε ψαλ
λον ^βΥ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος ^Δκαι Θε ος ευ λο γη το ος ει ^β

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π ^{B8}αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ^Δο το ο κοσ της Θε ο το κϷ δι ε σω σα το ^Δ
το τε με εν τυ πϷ με νος ^βνυν δε ε νερ γϷ με ε
νος ^Μτην οι κϷ με νην ^Δα πα σαν ^Δα γει ρει
ψα αλ λϷ Ϸ σαν ^Δτον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα ^βκαι υ πε ρυ ψου ου τε ^Δεις παν τας τϷ αι
ω ω να α α α ας ^β

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 χ B8
 Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον εχ και
 η γαλ λι α σε το χ πνευ μα μ8 Δ2 ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ8 εχ

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ εχ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν εχ

2 χ B8
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δ8 λησαυ τ8 εχ ι δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα
 κα ρι χ 8 σι με πα σαι αι γε νε αι εχ

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ εχ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν εχ

3 χ B8
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Κ** α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ εν τας ε ξα πε στει λε κε
νθ ςς

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^{Δι} και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^{Ββ} την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^ε

6 ^χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς^ε κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων^ε τω Α βρα αμ^{Δι} και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος^ε

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^{Δι} και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^{Ββ} την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^ε

ὠδὴ θ'

A πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
 θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τσ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ζ΄.

Ἦχος Δι-Θ

Οτι ἤρασαν τον Κυριον της Μαρια
ριασ ειπυσης επι τον τααφον
εεδραμον Σιμων Πετροος και ααλλος μυστης
Χριστος ονηγααπαετρεχονδεε
οιδυυο και ευροντααοθοονια
ενδονκειμεεναμοονα και κεφαληηηη
ης ηνδετοσδαριονχωρις τς
των διοπαλινησυυχασαν τον Χριστον ε
εωςειειδον

Τοῦ Μηναίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Υπογραμμοσ οβιιοσ σμονα
ζοντων εδειειχθη και ακριβης ανοορθω
σις των δεινωσ πεεπτωκοοτων αοιδιμε Πεε
λαγιια των παθων γααρτηνυυκταφυ

γ8 σα προ σε πε ε λα σας τω η λι ω ω της

δο ο ξης Χρι στω σε μνη η η η η α σκη των

εκ λαμ ψα σα ο ο μη γυ υ ρει μεθ ων σ8

την υ πε ερ λαμ προν ε ορ τα ζο ο μεν μνη η

μην

Θεοτοκίον.

Xαρ μο νι κως το χαι αι ρε σοι τ8 σε

πτ8 Α αρ χα γγε ε λ8 οι λυ τρω θεν τες Πα α να

γνε της αρ χαι α σ κα τα α ρας δι α τ8 θει 8

8 σ8 το ο κ8 ευ χα ρι στω ω σ βο ω μεν χαι

ρε Α δαμ η λυ υ τρω σις χαι ρε Ευ α ας η

λυ υ σις χαι ρε δι η η η η ης α παν η

μων βρο τει ον ε ε θε ω ω θη χαι ρε δι ης ε

τυ υ χο μεν 8 ρα α νων βα α σι λει ει ας

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ

Πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δο ξα
αυ τη ε σται πασι τοις ο σι ι οις α α αυ
τς

Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα
α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α
α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι
της δυ να με ε ε ως α α αυ

τϛ π ϩ

Ο σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα

να τον καταρ γη η σασ και α να στας ε εκ των νε ε ε

κρων ει ρη νευ στον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε

ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Στίχ. γ'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αίνεϊτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τϛ

Ο τον Α δην σκυ λε ευ σασ και τον αν θρω πον α

να στη σασ τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι

ω στον η μας εν κα θα ρα α καρ δι ι α υ

μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ειν σε

Στίχ. δ'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αίνεϊτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ι ω και κι θα α α ρα

Τ ην θε ο πρε πη σου συγ κα τα βα σιν δο ξα ζο ον

τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε

εκ Πααρθε ενου και αχωριστος υπηρχεστω
 ωω Παααατρι επαθεσ ανθρωπος και
 εκουσι ως υπειμεινας σταυρον ανεστης
 εκ του ουτα αφου ως εκ πασταδος προοοο
 εεεελθων ινα σωσης τον κοοοσμον Κυ
 ρι ι εδοοοξαααα σοι

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορδαι αι αις και αι ορ γαααα νω
Οτε προσηλωθηστω ξυλωω του σταυρου
 τοτεεενεεκρωθητοκρατος του ουουου
 εεεεχθρου ηκτισεεεσααλε
 ευθητωφοοοβωωωω σου και ο
 Αδης εσκυλευθη ητωκραααατειειειει
 σου τους νεκρους εκ των ταφων ανεστη ησας και τω
 Αηστητον Παραδεισον ηνοιοιξας Χριστεο Θεος
 ημων δοοοοοξαααα σοι

Στίχ. Γ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

πα σα πνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον

Οδυ ρο με ναι με ε τα σπου ου δης το μνη

μα σου κα τε λα α βον αι αι τι ι ι μι ι αι γυ

ναι αι αι αι κες ευ ρου σαι δε τον τα φον α νε ω ω

γμε ε ε νον και μα θου σαι πα ρα του Αγ γε

λου το και νον και πα ρα δο ο ξον ον θα αυ μα α

πηγ γει ει λα α αν τοις Α α πο στο ο ο ο λοις

ο τι α νε στη ο Κυ ρι ι ος δω ρου με νο

ος τω ω κο ο σμω το με ε ε γα ε ε λε ε ε

ος

Στίχ. ζ'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου

ε πι λα θη των πε νη η των σου εις τε ε ε ε

λος

Την των πα θων θει αν μω λω πω ω σιν σου προ σκυ νου

μεν Χρι στε ε ε ο Θε ε ος και την εν τη Σι ων

δε σπο τι κην ι ε ρουου ργι ι αν την εν τε λει

των αι ω νων θε ο φα α νω ω ως γε γε ε νη

με ε ε ε νην τους γαρ εν σκο τει κα θευ δο οντας ο

Η λι ος ε φω τι ι σα α ας τη η ης δι και αι

ο συ υ υ υ υ υ νης προς α νε σπερον χει ρα

γω γων ε ελ λα αμ ψι ιν Κυ ρι ι ε δο ο ο ο

ξα α α α σοι

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου,

διηγήσομαι παντα τα θαν μα σι α α α α σθ

Τ ο φι λο τα ρα χον γε νος των Ι ου δαι ων ε

νω τι σα α σθε που ει σιν οι Πι λα α τω προ

ο σε ελ θο ον τες ει πω σιν οι φυ λα α ασ σο ο

ον τε ες στρα τι ω ω ω ω ται που ει σιν αι σφρα

γι δεσ του μνη μα α τος που με τε τε ε θη ο τα α

φεις που ε πρα θη η ο α α α πρα α α α

τος πως ε συ λη η θη ο ο θη σα αυ ρος τι συ κο
 φαν τει τε την ε γερσιντου Στα αυ ρω ω θε εν τος πα
 ρα α α νο ο ο μοι οι Ι ου δαιαι αι αι οι α
 νε στη ο εν νε κροις ε λευ θε ε ρος και πα ρε χει
 ει τω ω κο ο σμω το με γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Δόξα. Ἐωθινὸν ζ.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι υι ω και Α γι ι
 ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Ι δου σκο τι α α και πρω ω ι και τι προς το μνη η
 μει ει ει ον Μα ρι ι α ε στη κα ας πο λυ σκο

ο ο το ος ε ε χου σα α α α ται αις φρε ε
 σιν υφ ου που τε θει ται αι ζη τει εις ο Ι η σος

αλλ ο ο ρα τους συν τρε ε ε ε ε ε ε χοντας μα

θη η τας πως τοις ο θο ο νι ι ι οις και αι τω

σου ου δα ρι ι ι ω την α να στα α σι ι ι ι ν

 ε ε τε κμηρα το και α νε μνη σθη η σαν της πε ρι ι

 του ου ου του γρα α φης μεθ ω ω ων και δι ι ων

 και η μεις πι ι στευ σα αν τες α νυ μνου με εν σε τον ζω

 ο ο δο ο ο ο την Χρι ι στον

Καὶ νῦν.

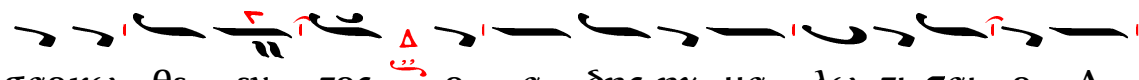
Ἦχος Δι-θ

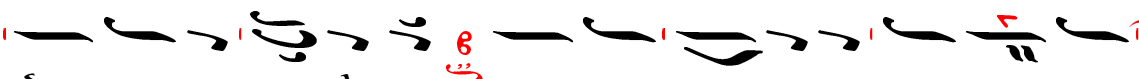
 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

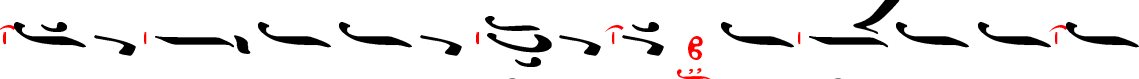
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ ε

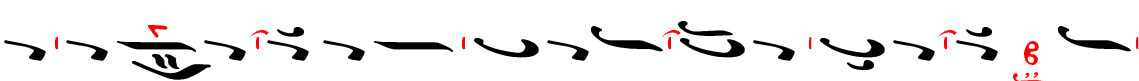
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μν αν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δοξα σοι τω δειξα ντι το φως δοξα εν υ ψι ι στοις
θεω και επι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
κι α

Υμνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε
νες Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρ τι ας του κο ο σμ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος Α μην

Κ αθ ε κα αστηνη με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

ταυ τη α να μα ρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας

κα θα πε ρη λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κυ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη η της η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

A γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας π_9

Ἀσματικόν. χ

A γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Δ_2 Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δ_2 Α α γι ο

ος Α α θα α να α α τος Δ_2 ε ε λε ε η σο

ον η η η μα α α ας π_9

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν Δ_2

α σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της

ζω ης ημων π_9 κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

να τον Δ_2 το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε

ε ο ο ο ος π_9

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Δ_2 Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον ν_2

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον θ_2

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ_2

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σον η μα α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σ ο ν η μ α ς γ ι ε ε θ ε ο υ ο α ν α

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σασ σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λυ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ♯ Πα ρ

Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων
 και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
 μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
 νος τω κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
 βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
 φι λα αν θρω ω πε

Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος ♯ Γα ρ

Εν σοι Μη τερ α κρι βως δι ε σω θη το κα
 τει ει κο να λα βυ σα γαρ τον σταυ ρον η κο λυ
 θη σασ τω Χρι στω και πρα τει σα ε ε δι δα α σκες
 υ πε ρο ρα αν μεν σα ρ κος πα ρε ερ χε ται γαρ

 ε πι με λει σθαι δε ψυ χης ⁹πραγ μα τος α θα α να

 τς ²δι ο και με τα Α γγε λων συ να γα αλ λε

 ται ⁹Ο σι α Πε λα γι α το ο πνευ μα α σου ²

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-ϑ

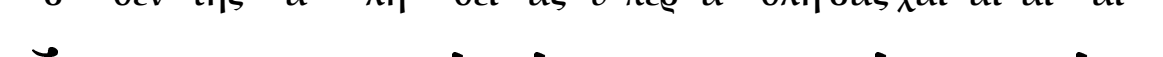
Mνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι

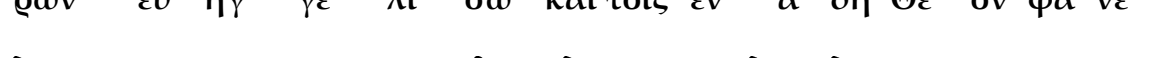
 ων ²σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι ς

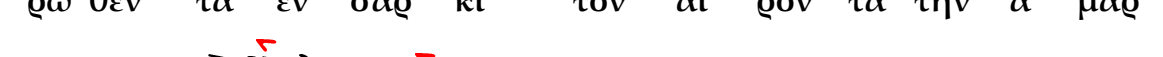
 Προ οδρο με ⁶α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη

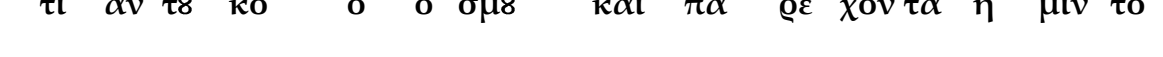
 των σε βα σμι ω ω τε ρος ²ο τι και εν ρει

 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον ⁶

 ο θεν της α λη θει ασ υ περ α θλη σας χαι αι αι αι

 ρων ⁶ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε

 ρω θεν τα εν σαρ κι ²τον αι ρον τα την α μαρ

 τι αν τς κο ο ο σμς ²και πα ρε χον τα η μιν το

 με γα ε ε ε λε ος ²

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Αποστολε Χριστω τω Θεω η γαπη
με εε νε επι τα χυνον ρυσαι λα ον α να
πο λο ο γητον δε χεται σεπροσπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στηθει κα τα δε ξα μενος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α ασαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυροβλυτην τον θειον και μαρτυρων τον συνα
θλον τον πανευκλεη Ιεραρχην και Περγαα μσ
τον προεδρον τιμησωμεν Αντιπανοι πιστοι ως
ταχι στον και μεγαν ιατρον της δεινης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον αποψυχης βοη
σωμεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χριστω δο ο

ξα τω σε ε στε φα νω σαντι ^Δδο ο ξα τω ε νεο γυ

 ντι δι α συ πα σιν ι α α μα α τα ^π9

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Θ

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

 σχυν τε ^Δμε σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

 α θε τε ^εμη πα ρι δης α μα ρ τω λων δε η σε ων

 φω νας ^Δα λλα προ φθασον ως α γα θη ^Δεις την

 βο η θει αν η μων ^Δτων πι ι στως κραυ γα ζο ον

 των σοι ^ετα α χυ νον εις προ σβει ει αν ^εκαι σπεν

 σον εις ι κε σι ι αν ^Δη προ στα τευ ου σα

 α ει ^zΘε ο το κε των τι μων των ^χσε ε ε ^Δ

Ἔτερον Τρισάγιον εἰς ἦχον α'.

Ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου (+ 1819).

Ἦχος Πα-φ

Α^{Πα} μην **Α** γι ος ο Θε ε ος **Α** α γι ο ο ος

 ι σχυ υ ρο ο ος **Α** α γι ι ο ος α θα α να α

τοος ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α γι ος ι σχυ ρο ο ος Α α γι ο ος α

θα α να α τος ε λε ε ε η η η σον η η η

μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

ω Πνε ευ μα α α τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω

νων α μη ην

A γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας

Δύναμις σύντομον, κατὰ τὸ «ἀρχαῖον» «Ὅσοι εἰς Χριστόν».
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα φ

υε ε Δυ υ υ υ να α α α μιν

A α α γι ι ι ι ι ι ο ο

M Πα ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος ^Δ ρ

A ^{Πα}
α α γι ι ι ι ι ι ο ο

M ^{Πα}
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος ^Δ ρ

A ^{Πα}
α α α α γι ι ος Α α θα α α α

α α να α α α ιε ε Α θα α α α α α

α να α α το ο ο ο ο ο ο ο ο ^(1*) **M**

ο ο ο ο ος ^Ζ ρ

E ^{Πα}
λε ε ε ε ε ε η σο ο ο ο ο

ο ον η μα α ας ^{Πα} ^π ρ

1) και ἄλλως ο ο ος ^ν ρ Ε ε

(ια Σεπτεμβρίου , βκα', στον περίπατο, I.A.)

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἦ Πα

N ^{Πα}
ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις ^π ρ

A ^{Πα}
α α α α α α α α α α α α γι

^Μ α λ ε ε ^Α θ α α ν α α τ ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος ^π

^{Πα} Ε λ ε ε ε ε ε η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η

Ε ε λ ε ε η η σο ο ο ο η η η μα α α

^{Μ Πα} α α α α α α α α α α α α α ας ^π

Δύναμις, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ϕ

^{Πα} Ν ε ε ε ε Δ υ υ υ υ υ υ ν α α α

α α α α μ ις ^π

^{Πα} Α α α α α α α α α α α α

α α α γ ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θε ε ε ε Α γ ι ο ο ο ο ο ο ο Θε

ε ο ο ο ο ο ο ο ος ^π

^{Πα} Α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σχυ υ υ υ Α γι ο ος Ι ι ι ι ι σχυ

υ ρο ο ο ο ο ο ος

Α^{Πα} α α α α γι ι ι Α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α θα

α α α α α α α α α α χα α α α

α Α α θα α α α α α να α α

α α Α θα α α α α α α α α α α α

α α α να α α α ιε ε Α α θα α α α

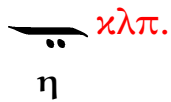
α α να το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

Ε^{Δι} λε ε ε ε η η η η η η η η η η

η η η η η σο ο ο ο ον η η μα α α

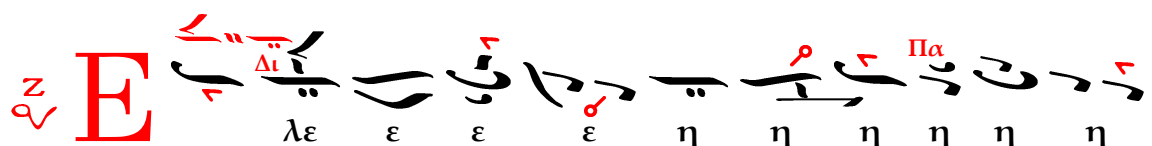
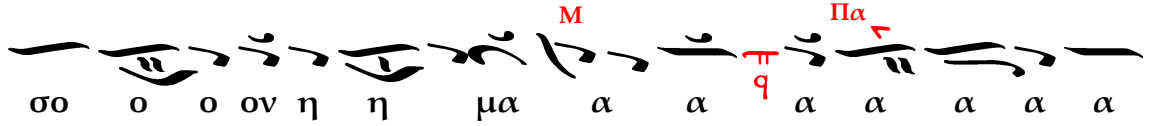
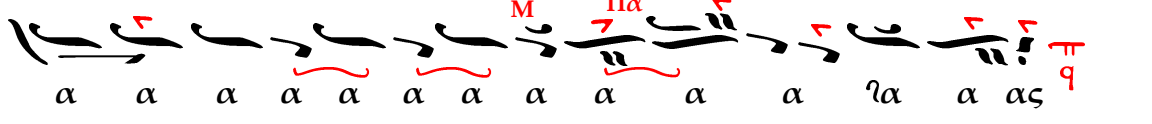
α α α α α α α α α ας

1) συντομώτερον να α λιε α α θα α α να
 α το ο ος Ε λε ε ε ε ε ε ε
 κλπ.
 η

2) Καὶ οὕτω: να το ο ο ος Ε λε ε ε ε ε
 κλπ.
 ε ε η

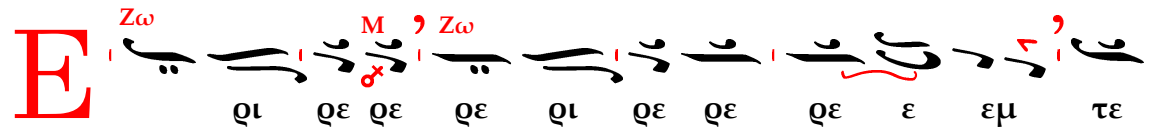

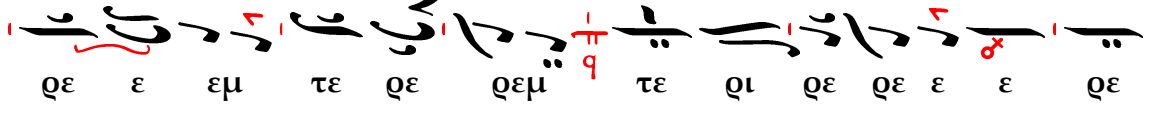
3) ἔνταῦθα δύναται νὰ φαλεῖ ἡμετέρα παρεκβολή, ἡγουν κράτημα εἰς ἦχον ρῆ̇.

Τὸ τέλος καὶ ἄλλως πως:

 Ε λε ε ε ε η η η η η η η
 σο ο ο ον η η μα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α

Ἐτονίσθη καὶ ἐξηγήθη ἐν Διμηνιῶ, ἰζ' Αὐγ. , βκ´ , ἀντεγράφη ἔνταῦθα δ' Μαΐου , βκα´ , ἀποτελεῖ δὲ προσαρμογὴν εἰς τὸ παρ' ἐμοῦ τονισθὲν «Ὅσοι εἰς Χριστόν» , τὸ κατὰ τὸ ἀνθίβολον κυρ-Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρῆ̇ Ζω

 Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε εμ τε
 ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ Ε ρι ρε ρε
 ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε

ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρι
 ρεμ τε ρε ε ε ρι ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε
 ρεμ Δι Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε ε
 ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε
 ρεμ τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε εμ
 τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι
 ρι ρι ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ τε ε ε ρι
 ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε ε εμ τε ε ε ρι ρε
 ρε ε ρε ε ε εμ τε ρε ρε ε ρι ρε ε ε εμ
 τε ε ρι ρε ρι ρι ρε ε εμ τε ε ε ε τε
 ρε ρε κε ε ε ε γα α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΗ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος α'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς λβ').

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. (λβ' 22)

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. (λβ' 1)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε ε ε

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Β΄ Κορ. θ΄ 6-11).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· «Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πέννησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα». Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ιζ').

Ἦχος Ἱ Κε ϝ

Α ^{Πα} λλη λϝ ϝ ϝ ἰ α ^{Κε} Α λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Ο Θε ος ο δι δϝ εκ δι κη σεις ε μοι και
 υ πο τα ξαςλα υ υ υ ϝς υπ ε ε ε με

Α ^{Πα} λλη λϝ ϝ ϝ ἰ α ^{Κε} Α λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Με γα λυ νων τας σω τη ρι ας τϝ βα σι λε
 ως αυ τϝ και ποι ων ε λε ος τω χρι στω ω
 α α α αυ τϝ

Α ^{Πα} λλη λϝ ϝ ϝ ἰ α ^{Κε} Α λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(ζ' 11-16).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορευέτο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ καὶ ὄχλος πολὺς. Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκῶς υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦν χήρα, καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖε· καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν, καὶ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Ἔλαβε δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες ὅτι Προφῆτης μέγας ἠγγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

ᾠδὴ Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠδὴ Πα

οι οι οι οι οι τα α α Χε ρου ου βι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι μ υ στι ι κω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ως ει κο ο ο ο νι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει κο ο ο

νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι

τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι

α α α α α α α δι ι τον τρι σα α α α

γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ον υ

υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α

α αδο ον τε ε ε ες πα α α α α α α α

α α σα αν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι βι ο τι κη η η η η η η ην α

πο θω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι ι μνα

α α αν

Ω ς τον Βα α α σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ιε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α

^{Πα}
 α των ο ολων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο
 με ε ε ε νοι
^{Πα} ^{Δι} ^{Πα}
T αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι
^{Δι} ^{Κε}
 αι αι αι αι αις α ο ρα α α α α α α α
^{Πα}
 α α τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με νον
 τα α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι ι ι
^{Πα}
 ιν Α α αλ λη λου ου ι ι ι α α α
 α α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα φ

^{Πα}
K υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον
^{Πα}
K υ ρι ε Ε λε ε η σον
^{Δι}
K υ ρι ε Ε λε η σον
^{Πα}
K υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον
^{Πα}
Π α ρα α σχα Κυ υ υ υ ρι ε

Π ^{Πα}
α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε ^Δ

Π ^{Πα}
α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε ^Δ

Π ^{Δι}
α ρα α σχϞ Κυ ρι ε ^Δ

Π ^{Πα}
α ρα σχϞ Κυ ρι ε ²²

Π ^{Πα}
α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε ⁹

Σ ^{Πα}
οι Κυ υ ρι ι ε ⁹

Κ ^{Πα}
αι τω πνευ μα τι ι σϞ ⁹

Α ^{Πα}
γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} ^{Πα}
μϞ Κυ ρι ος σε ρε ε ω μα α α μϞ και ^Δ

κα τα φυ γη η η η μϞ και αι ρυ υ ση ης

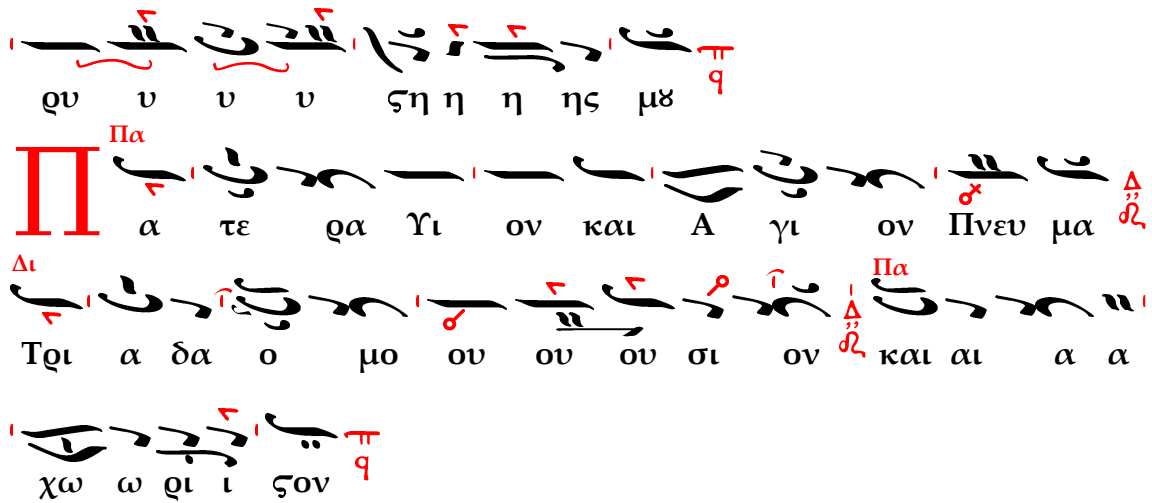
μϞ ⁹

Α ^{Πα}
γα πη η η η σω σε Κυ υ ^{Ετερον ἄργον}

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϞ ^{Δι} Κυ ρι

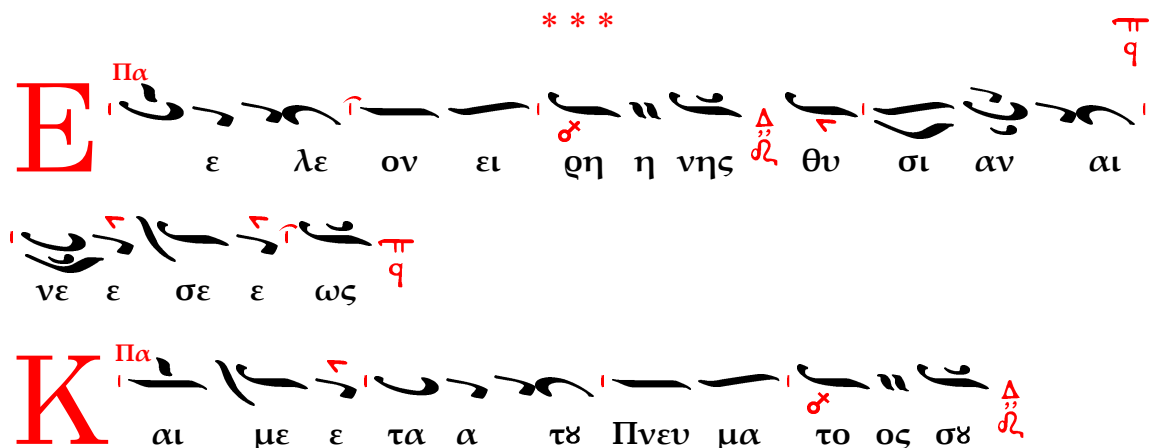
ος σε ρε ω μα α α α μϞ Ϟ Ϟ Ϟ Ϟ ^Δ

^{Πα} ^Μ ^{Πα}
και κα α τα φυ υ γη η η η μϞ και αι

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} ε χο με ν προ σ τον Κυ ρι ι ο ν ^{Δι}

Α^{Πα} α ξι ο ο ν και αι δι ι και αι ο ν ^{Μ Πα} ^Π

Α^{Πα} γι ο σ Α γι ο σ Α α γι ο σ Κυ ρι ο σ Σα β

βα ω θ ^{Δι} πλη η ρη σ ο ς ρα νο ο σ και η γη της ^{Πα}

δο ο ξη η σ ^Π ω σα αν να α εν τοις υ

ψι ι σοις ^{Δι} ευ λο γη με νο σ ο ε ρ χο ο ο ^{Πα}

με νο ο σ εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ^{Δι}

ω σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ^{Πα}

σοις ^Π

Α^Μ α μην ^Π

Α^{Μ Πα} α α α μη η η η η η η η ν ^Π

Σ^{Πα} ε υ μ ν ς ς ς ς ς ς με ν σε ^Π

Ευ λο γ ς ς ς με ν ^{Δι} σοι ευ χα ρι ^Π

στ ς ς με ν Κυ υ ρι ι ε ^{Πα} και δε ο ^{Δι}

με θα α σ ^{Δι} ο Θε ε ο ο σ η η μων ^Π

Νῦν σε ὑμνοῦμεν, Κύριε, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν
σῆριξον ἡμᾶς, Εὐσπλαγγνε ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.

Ἔτονίσθησαν περὶ τὸ ,αῤπς', συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
μικρὸν τῇ κγ' Ἰουλίου τοῦ τὸ ,βδ'.

I.A.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου († 1822)

ᾠχος 4 Πα ρ

A Πα ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως Δι
μα κα ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κο ον Δι Πα
την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω Δι
μη η η τον και μη τε ε ρα α τϷ Ϸ Θε ε ε Ϸ
Ϸ Ϸ η η η μω ων Πα την τι μι ω τε ραν των Χε
ρϷ Ϸ Ϸ βι μι Δι και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ
κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α
φιμ Δι την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Πα Θε ο
ο ο ον Λο ο ο γον τε ε κϷ Ϸ Ϸ σα αν Δι την
ο ον τω σ Θε ο το ο κο ον σε με γα α λυ υ υ υ
υ νο ο ο ο με ε ε εν Δι

Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος ♯ Πα ρ

Α^{Πα} ξι ον ε ε στι ιν ω ως α α λη η θω ως
μα α κα α ρι ι ι ι ι ζει ειν σε ε ε
την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο ο κον την α α
ει μα κα ρι ι ι στο ον και αι αι πα α
να α α μω ω μη η η το ον και μη τε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ρα α α του οου Θε ε
ε ου ου η η η μων την τι μι ι ω
τε ε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ι ι ι μ
και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρα α α α αν α συγ κρι ι ι ι ι τω ω ως
τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι μ τη ην α δι ι
α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως
Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κου ου ου ου
σαν την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο
το ο ο ο κο ο ο ον Σε ε ε ε ε ε ε με

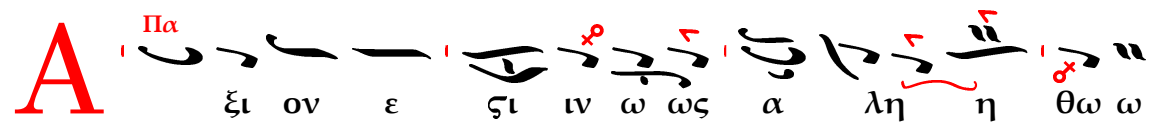
 ε γ α α λ υ υ υ υ ν ο ο ο ο μ ε ε ε ε ε

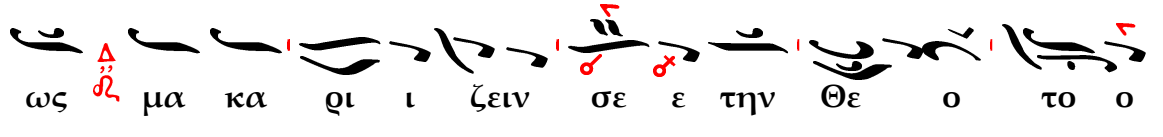
 ε ε ε ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, τοῦ πικλήν Ἀρβανίτη.

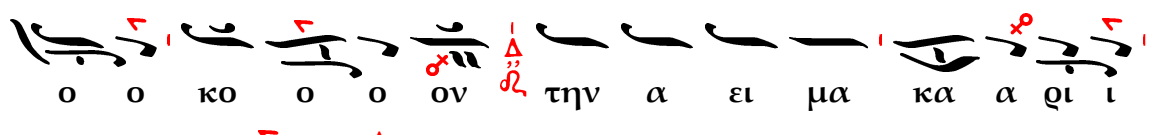
Ἦχος ᾠ Πα ρ

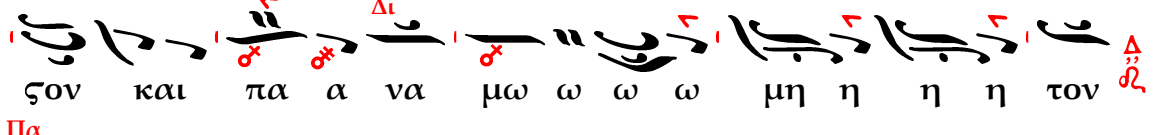
A ξι ο ν ε ς ι ν ω ω ς α λ η η θ ω ω

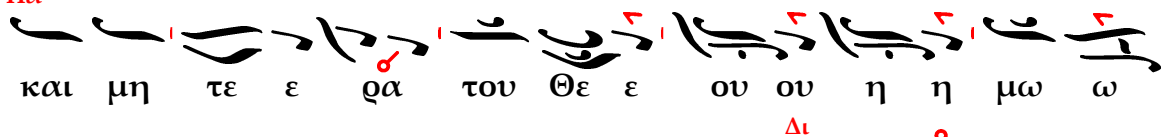
 ω ς μα κα ρ ι ι ζ ει ν σε ε τ η ν θε ο το ο

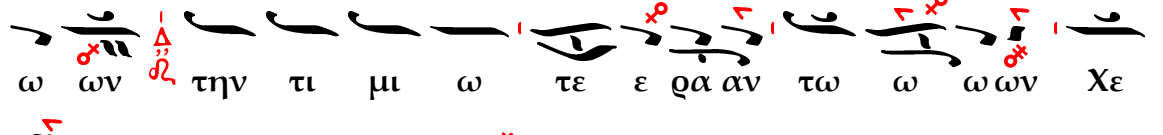
 ο ο κο ο ο ο ν τ η ν α ει μα κα α ρ ι ι

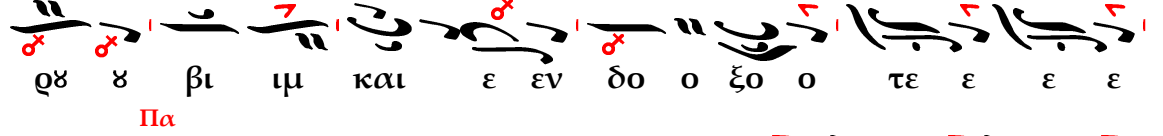
 ς ο ν και πα α να μ ω ω ω μη η η η τον

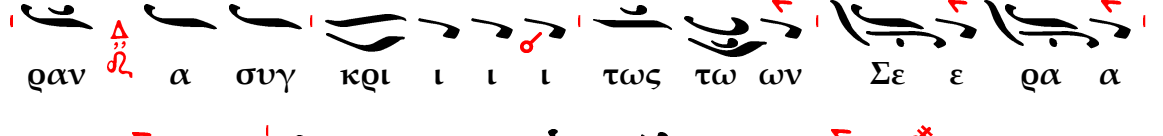
 και μη τε ε ρ α του θε ε ου ου η η μ ω ω

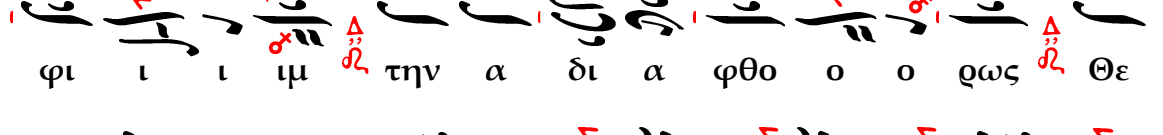
 ω ω ν τ η ν τι μι ω τε ε ρ α ν τ ω ω ω ν χ ε

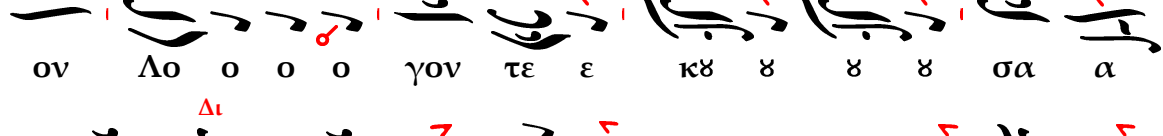
 ρ ς β ι μι και ε εν δο ο ξ ο ο τε ε ε ε

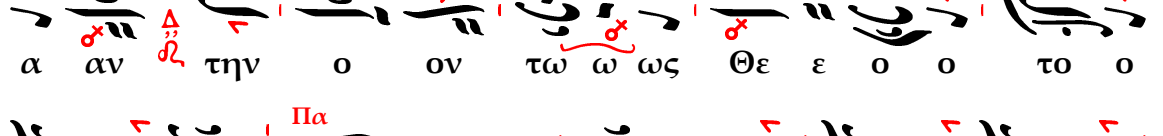
 ρ α ν α συ γ κ ρ ι ι ι ι τ ω ς τ ω ω ν Σε ε ρ α α

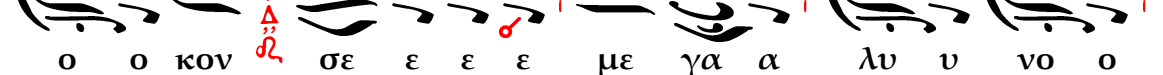
 φι ι ι μι τ η ν α δι α φ θ ο ο ρ ω ς θε

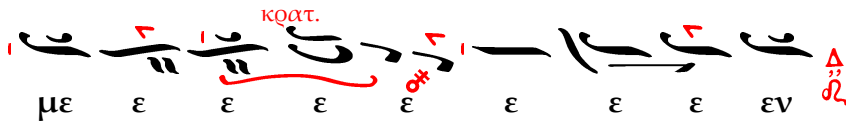
 ο ν λο ο ο ο γ ο ν τε ε κ ς ς ς ς σα α

 α αν τ η ν ο ο ν τ ω ω ω ς θε ε ο ο το ο

 ο ο κον σε ε ε ε με γ α α λ υ υ νο ο

Συνετέθη κατ' ἔτος ,αθηδ', Ἰανουαρίου κγ', ἐν τινι Goody's.
 Ἄντεγράφη ,αθγ', Δεκεμβρίου δ', ἐν τῇ ἡμέρα
 τῶν κατὰ κόσμον γενεθλίων μου.

I.A.

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, κατὰ τὸ ὕφος τῶν νεωτέρων.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Α ^{Πα} ξι ι ον ε ςι ι ιν ω ωως α α
 λη θω ω ως ^{Δι} μα κα ρι ι ζει ειν σε ε ε ^Δ
^{Πα} τη η η η ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον ^Π
 την α α ει μα κα α α ρι ι ι ι ζον
^{Δι} και αι πα να μω ω μη η το ο ον ^{Πα} και μη τε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ρα α α τδ δ Θε ε ^{Μ Πα}
 δ δ δ δ δ η η η η μων ^{Δι} τη η ην τι ι
 μι ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρδ δ
 βι ιμ ^Π και αι εν δο ξο τε ε ε ε ραν ^Δ
^{Πα} α συγ κρι ι ι ι ι ι ι ι τω ως τω ων ^{Μ Πα}
 Σε ε ε ε ε ε ρα α α α φι ι ιμ ^Π τη ην

α α δι α φθο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο
 ο ο ο γο ο ο τε ε ε κϛ ϛ ϛ ϛ σαν
 την ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο
 ον σε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε γα α
 λυ υ υ υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε εν

(κθ' Ἰουλίου - δ' Αὐγ. ,βδ', Ι.Α.)

Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρικῆ
 τοὺς σοὺς ὑμνοῦντας φύλαττε τοὺς ἐν Ἀμερικῇ.

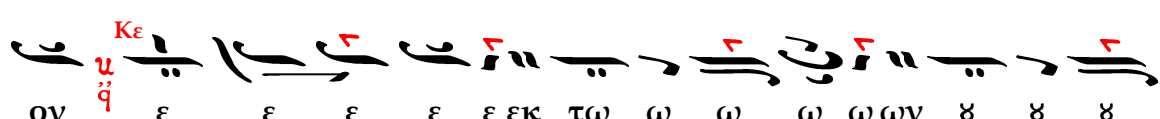
Κοινωνικόν. Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου. (ιδ' αἰών).

Ἦχος Ἱ Κε

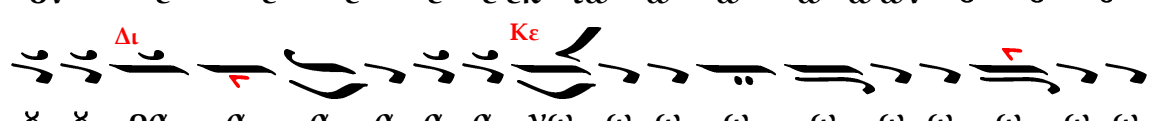
Α λι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε τον Κυ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 κυ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι

 I I I I I I I I O O O O O O

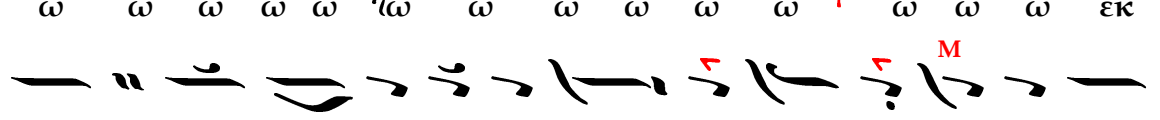
 ΟΥ ^{Κε} ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

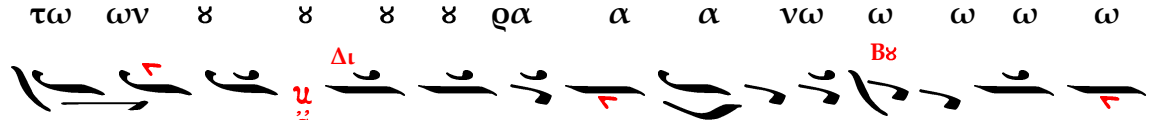
 ω ω ρα α α α α νω ω ω ω ω ω ω ω ω

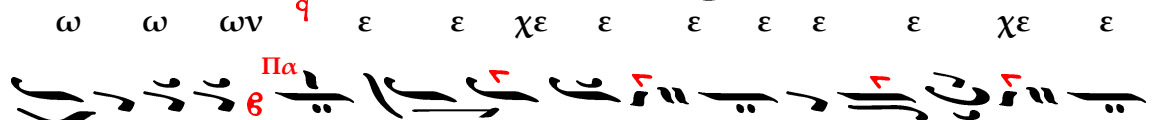
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω εκ

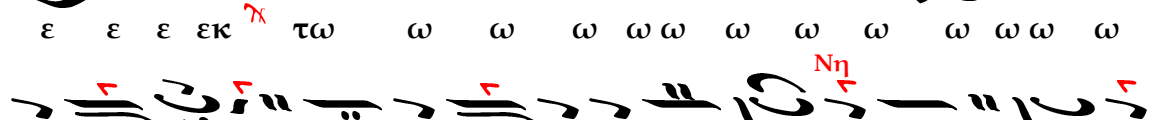
 τω ων ω ω ω ω ρα α α νω ω ω ω ω

 ω ω ων ε ε χε ε ε ε ε ε χε ε

 ε ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

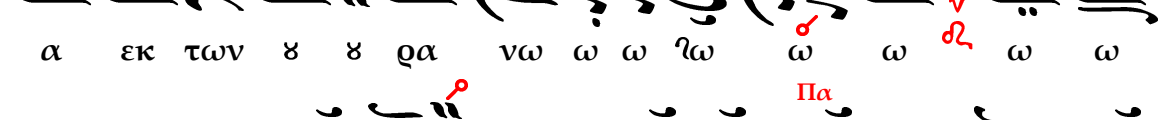
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

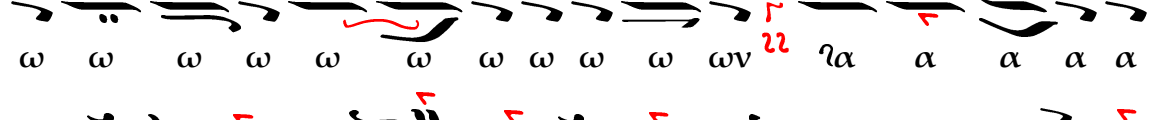
 ω εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ρα

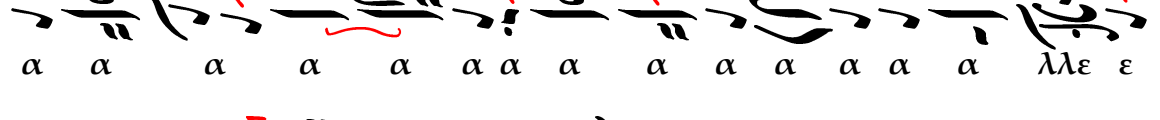
 α εκ των ω ω ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω

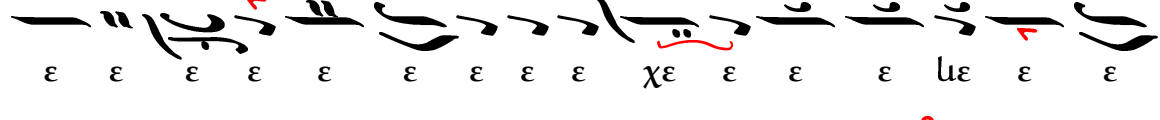
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

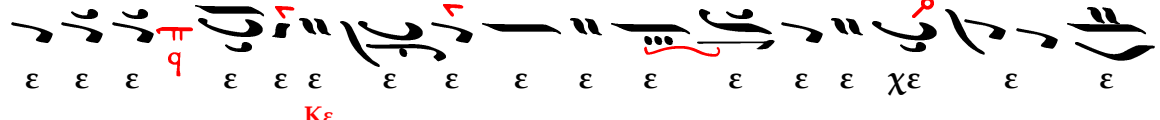
 α α α α α α α α α α α α α α λλε ε

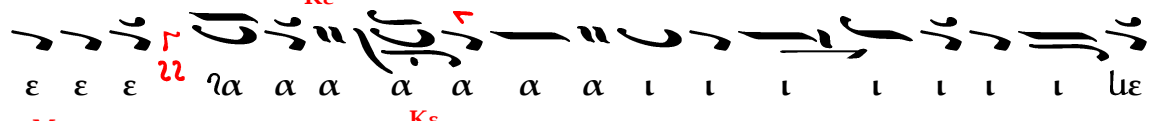
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε α λλη λω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

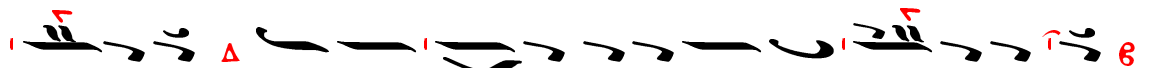

ια α α α α α α αλ λη λϝ ι ι α α α
 α α ια α α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

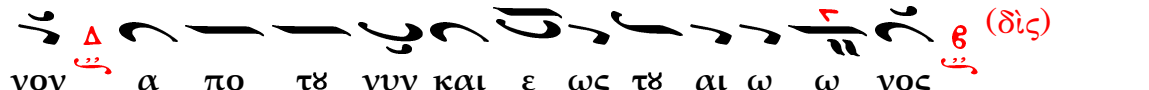
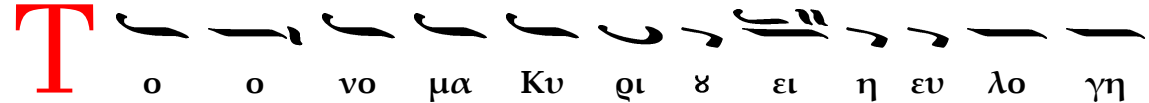
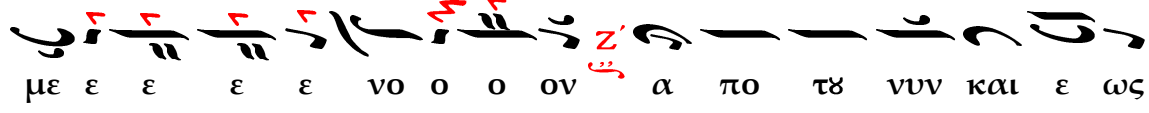

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝ ν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϝ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σϝ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με εραν με λε των ταςτην δι και ο συ υνην σα

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

 Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με

 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)

 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω νο ο ος